

EVROPSKÁ ÚMLUVA O VZÁJEMNÉ POMOCI VE VĚCECH TRESTNÍCH

(ŠTRASBURK, 20. dubna 1959; č. 550/1992 Sb.)

**VE ZNĚNÍ DODATKOVÉHO PROTOKOLU K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VZÁJEMNÉ POMOCI
VE VĚCECH TRESTNÍCH**

(ŠTRASBURK, 17. března 1978; č. 31/1997 Sb.)

**A DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VZÁJEMNÉ POMOCI
VE VĚCECH TRESTNÍCH**

(ŠTRASBURK, 8. listopadu 2001; č. 48/2006 Sb. m. s.)

Důležité upozornění: Při používání ustanovení Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, která byla v následujícím textu změněna či doplněna jako ustanovení vyplývající z dodatkových protokolů, je nezbytné nejprve zjistit, zda dožadující i dožádaný stát ratifikovaly příslušný dodatkový protokol. Seznamy smluvních stran Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních a jejich dodatkových protokolů jsou obsaženy v přílohách č. 7/A, 8/A a 9/A. Dále je při používání všech ustanovení Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních nebo jejich dodatkových protokolů nezbytné nejprve zjistit, zda dožadující nebo dožádaný stát učinily k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních a/nebo jejímu příslušnému dodatkovému protokolu nějakou výhradu či prohlášení. Seznamy výhrad a prohlášení k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních a jejím dodatkovým protokolům jsou obsaženy v přílohách č. 7/B, 8/B a 9/B.

Vlády, které podepsaly tuto Úmluvu, jsou členy Rady Evropy, majíce na zřeteli, že cílem Rady Evropy je dosažení větší jednoty mezi jejími členy; věříce, že přijetí společných pravidel v oblasti vzájemné pomoci v trestních věcech přispěje k dosažení tohoto cíle; majíce na zřeteli, že tato vzájemná pomoc souvisí s otázkou vydávání, která již byla předmětem úmluvy podepsané 13. prosince 1957; se dohodly na následujícím:

Hlava I - Obecná ustanovení**EVROPSKÁ ÚMLUVA:****Článek 1**

1. Smluvní strany se zavazují poskytovat si v souladu s ustanoveními této Úmluvy co nejširší vzájemnou pomoc v řízeních o trestných činech, jejichž potrestání v době, kdy se o pomoc žádá, patří do pravomoci justičních orgánů dožadující strany.

2. Tato Úmluva se nevztahuje na zatčení, výkon rozsudku nebo na trestné činy vojenské, které nejsou trestné podle obecného trestního práva.

VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 1**

1. Strany se zavazují poskytovat si neprodleně v souladu s ustanoveními této Úmluvy co nejširší vzájemnou pomoc v řízeních o trestných činech, jejichž potrestání v době, kdy se o pomoc žádá, patří do pravomoci justičních orgánů dožadující strany.

2. Tato Úmluva se nevztahuje na zatčení, výkon rozsudku nebo na trestné činy vojenské, které nejsou trestné podle obecného trestního práva.

3. Vzájemná pomoc může být také poskytnuta v řízeních o činech, které jsou postihovány podle právního řádu dožádané nebo dožadující strany jako jakékoli porušení právního řádu stíhané správními orgány, jejichž rozhodnutí může být důvodem pro zahájení řízení před soudním orgánem, příslušným zejména v trestních věcech.

4. Vzájemná pomoc nebude odmítnuta jen z důvodu, že se týká činů, za které může být činěna odpovědnou v dožadující straně právnická osoba.

Z DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 3

Úmluva se bude rovněž vztahovat:

- (a) na předávání listin týkajících se výkonu trestu, vymáhání pokuty nebo zaplacení nákladů řízení;
- (b) na opatření týkající se podmíněného zastavení trestního stíhání nebo podmíněného odkladu výkonu trestu, podmíněného propuštění, odkladu začátku výkonu trestu nebo přerušení výkonu trestu.

Článek 2

Pomoc může být odmítnuta:

- (a) vztahuje-li se žádost na trestný čin, který dožádaná strana považuje za trestný čin politický nebo s takovým trestným činem související nebo za trestný čin fiskální;
- (b) jestliže dožádaná strana má za to, že provedení dožádání by bylo zřejmě na úkor její svrchovanosti, bezpečnosti, veřejného pořádku nebo jiných základních zájmů jeho státu.

Z DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 1

Smluvní strany nevyužívají práva uvedeného v článku 2 a) Úmluvy na odmítnutí právní pomoci pouze z důvodu, že se žádost vztahuje na trestný čin, který dožádaná strana považuje za trestný čin fiskální.

Článek 2

1. V případě, že si některá smluvní strana vyhradila možnost podmínit provedení dožádání týkajícího se prohlídky nebo zajištění věci tím, že trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestný podle právního řádu jak dožadující, tak i dožádané strany, bude tato podmínka u fiskálních trestných činů splněna, je-li čin trestný podle právního řádu dožadující strany a odpovídá trestnému činu stejné povahy podle právního řádu strany dožádané.
2. Žádost nelze odmítnout z toho důvodu, že právní řád dožádané strany neukládá stejný druh daní nebo cel nebo neobsahuje daně, cla, poplatky nebo devizové předpisy stejného druhu jako právní řád dožadující strany.

Hlava II - Dožádání

Článek 3

1. Dožádaná strana provede způsobem upraveným v jejím právním řádu každé dožádání týkající se trestní věci, které ji zaslaly justiční orgány dožadující strany za účelem provedení důkazu nebo předání věci, které mají být použity jako důkazy, spisů nebo listin.
2. Pokud si dožadující strana přeje, aby svědci nebo znalci byli vyslechnuti pod přísahou, musí o to výslovně požádat. Dožádaná strana vyhoví této žádosti, pokud to její právní řád nezakazuje.
3. Dožádaná strana může předávat ověřené kopie nebo ověřené fotokopie vyžádaných spisů a listin, pokud dožadující strana výslovně nepožádá o předání originálů. V takovém případě se dožádaná strana vynasnaží vyhovět žádosti.

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 8 - Řízení

Aniž by tím byla dotčena ustanovení článku 3 Úmluvy, jestliže žádosti vyžadují splnění určitých formalit nebo postupů, které ukládá právní řád dožadující strany, i když takováto formalita nebo postup nejsou známy v dožádané straně, musí tato strana vyhovět takové žádosti, pokud to není v rozporu s jejími základními právními zásadami, s výjimkou případů, stanoví-li tento Protokol jinak.

EVROPSKÁ ÚMLUVA:

Článek 4

Dožádaná strana sdělí, požádá-li o to výslovně dožadující strana, datum a místo, kde bude dožádání provedeno. Orgány a zúčastněné osoby mohou být přítomny, pokud s tím dožádaná strana souhlasí.

VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 4

1. Dožádaná strana sdělí, požádá-li o to výslovně dožadující strana, datum a místo, kde bude dožádání provedeno. Orgány a zúčastněné osoby mohou být přítomny, pokud s tím dožádaná strana souhlasí.
2. Žádosti týkající se přítomnosti těchto orgánů nebo zúčastněných osob by neměly být zamítnuty, jestliže jejich přítomnost přispěje k tomu, aby vyřízení žádosti co nejlépe odpovídalo potřebám dožadující strany, a tím umožnilo vyhnout se doplňujícím žádostem o pomoc.

Článek 5

1. Kterákoli smluvní strana může při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy vyhradit právo provést dožádání týkající se prohlídky nebo zajištění věci závislým na jedné nebo více z následujících podmínek:

- (a) trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestný podle právního řádu jak dožadující tak i dožádané strany;
- (b) trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestným činem podléhajícím vydání v dožádaném státu;
- (c) provedení dožádání je v souladu s právním řádem dožádané strany.

2. Pokud smluvní strana učiní prohlášení podle odst. 1 tohoto článku, může kterákoliv jiná strana použít vzájemnosti.

Článek 6

1. Dožádaná strana může odložit předání vyžádaných věcí, spisů a listin, pokud uvedené věci, spisy nebo listiny potřebuje pro probíhající trestní řízení.

2. Věci a originály spisů a listin, které byly v rámci dožádání předány, budou vráceny dožadující stranou straně dožádané, jakmile to bude možné, pokud se dožadující strana vrácení nevzdá.

Hlava III - Doručování písemností a soudních rozhodnutí - účast svědků, znalců a stíhaných osob

Článek 7

1. Dožádaná strana zajistí doručení písemností a soudních rozhodnutí, které jí za tímto účelem byly předány dožadující stranou.

Doručení může být provedeno prostým zasláním písemností nebo rozhodnutí osobě, které má být doručeno. Pokud to dožadující strana výslovně žádá, doručení bude provedeno dožádanou stranou způsobem, který je pro doručování obdobných dokumentů předepsán jejím právním řádem, nebo zvláštním způsobem, který je s tímto právním řádem slučitelný.

2. Důkazem o doručení bude datovaná doručka podepsaná osobou, které byla zásilka určena, nebo potvrzení dožádané strany, že doručení bylo provedeno, s uvedením způsobu a data doručení. První nebo druhý doklad bude ihned zaslán dožadující straně. Pokud dožadující strana o to požádá, potvrdí dožádaná strana, zda doručení bylo provedeno podle právního řádu dožádané strany. Pokud doručení nemůže být provedeno, uvědomí dožádaná strana ihned dožadující stranu o důvodech.

3. Kterákoli smluvní strana může při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy žádat, aby doručení předvolání obviněným osobám, které se nacházejí na jejím území, bylo předáno jejich úřadům určitou dobu před datem, kdy se mají dostavit. Tato doba bude stanovena v uvedeném prohlášení; nesmí překročit 50 dnů.

Tato doba bude vzata v úvahu při stanovení data předvolání a při jeho předání.

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 15 - Jazyk procesních dokumentů a soudních rozhodnutí, která je třeba doručit

1. Ustanovení tohoto článku se použijí na všechny žádosti o doručení podle článku 7 Úmluvy nebo podle článku 3 jejího Dodatkového protokolu.

2. Procesní dokumenty a soudní rozhodnutí budou ve všech případech předávány v jazyce nebo jazycích, ve kterých byly vyhotoveny.

3. Aniž by tím byla dotčena ustanovení článku 16 Úmluvy, jestliže je orgánu, který dokumenty vyhotovil, známo nebo má důvody se domnívat, že adresát rozumí pouze jinému jazyku, musí být k dokumentům nebo alespoň k jejich nejdůležitějším částem přiložen překlad do tohoto jiného jazyka.

4. Aniž by tím byla dotčena ustanovení článku 16 Úmluvy, musí být pro potřeby orgánů dožádané strany připojeno k procesním dokumentům a soudním rozhodnutím krátké shrnutí obsahu, které bude přeloženo do jazyka nebo jednoho z jazyků této strany.

Článek 16 - Doručování poštou

1. Příslušné justiční orgány strany mohou zasílat procesní dokumenty a soudní rozhodnutí přímo poštou osobám, které se nacházejí na území jiné strany.

2. K procesním dokumentům a soudním rozhodnutím bude přiloženo sdělení, ve kterém bude uvedeno, že adresát může získat informace o svých právech a povinnostech ohledně doručení dokumentů od orgánu uvedeného ve sdělení. Na toto sdělení se vztahují ustanovení odstavce 3 článku 15 tohoto Protokolu.

3. Ustanovení článků 8, 9 a 12 Úmluvy se užijí přiměřeně na doručení poštou.

4. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 článku 15 tohoto Protokolu se také užijí na doručení poštou.

Článek 8

Swědek nebo znalec, který se nedostaví na předvolání, o jehož doručení bylo požádáno, nebude podroben žádné sankci nebo omezení, i když předvolání obsahuje pohružku takového potrestání, pokud následně o vlastní vůli nevstoupí na území dožadující strany a není tam znovu řádně předvolán.

Článek 9

Náhrady, včetně výloh na cestu a pobyt, které mají být hrazeny svědkovi nebo znalci dožadující stranou, budou počítány od místa jejich bydliště a jejich výše bude stanovena tak, aby byla nejméně taková, jaká je poskytována dle platných předpisů země, kde má být proveden výslech.

Článek 10

1. Pokud dožadující strana považuje osobní účast svědka nebo znalce při výslechu před svými justičními orgány za zvlášť důležitou, uvede to v žádosti o doručení předvolání. Dožádaná strana v takovém případě požádá svědka nebo znalce, aby se dostavil.

Dožádaná strana bude informovat dožadující stranu o odpovědi svědka nebo znalce.

2. V případě uvedeném v odstavci 1 tohoto článku bude v dožádání o předvolání uvedeno, jaké náhrady budou přibližně poskytnuty a jaké cestovní a stravovací výdaje budou hrazeny.

3. Na zvláštní žádost může dožádaná strana poskytnout svědkovi nebo znalci zálohu. Výše zálohy bude uvedena na předvolání a bude uhrazena dožadující stranou.

EVROPSKÁ ÚMLUVA:

Článek 11

1. Osoba ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, jejíž osobní účast jako svědka nebo pro účely konfrontace je vyžádána dožadující stranou, bude dočasně předána na území, kde má být proveden výslech, za podmínky, že bude vrácena ve lhůtě stanovené dožádanou stranou a za podmínek uvedených v ustanoveních článku 12, pokud jsou použitelné.

Předání může být odmítnuto, pokud:

- (a) osoba, která je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, nebude souhlasit;
- (b) je její přítomnost nutná pro trestní stíhání, které probíhá na území dožádané smluvní strany;
- (c) by předání mohlo prodloužit její vazbu nebo trest, nebo
- (d) jsou jiné důvody převažující nad jejím předáním na území dožadující strany.

2. V případech, které jsou uvedeny v předchozím odstavci a za podmínek ustanovení článku 2 bude povolen průvoz osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody přes území třetího státu, který je stranou této Úmluvy, na žádost, ke které budou připojeny všechny potřebné doklady a která bude zaslána ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti strany, přes jejíž území je průvoz žádán.

Smluvní strana může odmítnout povolení průvozu svých občanů.

3. Předaná osoba zůstane ve vazbě na území dožadující strany a tam, kde to přichází v úvahu, i na území strany, kde je žádáno o průvoz, pokud strana, u které se žádá o předání, nepožádá o její propuštění.

VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 11

1. Osoba ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, jejíž osobní účast při vyšetřování s výjimkou jejího postavení před soud za účelem odsouzení je vyžádána dožadující stranou, bude dočasně předána na její území za podmínky, že bude vrácena ve lhůtě stanovené dožádanou stranou a za podmínek uvedených v ustanovení článku 12 Úmluvy, pokud jsou použitelné.

Předání může být odmítnuto, pokud:

- (a) osoba, která je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, nebude souhlasit,
- (b) je její přítomnost nutná pro trestní stíhání, které probíhá na území dožádané strany,
- (c) by předání mohlo prodloužit její vazbu nebo výkon trestu, nebo
- (d) jsou jiné důvody převažující nad jejím předáním na území dožadující strany.

2. Za podmínek ustanovení článku 2 této Úmluvy, v případě, který je uveden v odstavci 1, bude průvoz osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody přes území třetí strany povolen na žádost, ke které budou připojeny všechny potřebné doklady a která bude zaslána ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti strany, přes jejíž území je průvoz žádán. Tato strana může odmítnout povolení průvozu svých občanů.

3. Předaná osoba zůstane ve vazbě na území dožadující strany a tam, kde to přichází v úvahu, i na území strany, kde je žádáno o průvoz, pokud strana, u které se žádá o předání, nepožádá o její propuštění.

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 13 - Dočasné předání osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody na území dožádané smluvní strany

1. Dojde-li k dohodě mezi příslušnými orgány dotčených smluvních stran, smluvní strana, která požádala o vyšetřovací úkon, pro nějž je nezbytná přítomnost osoby, která se nachází ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody na jejím vlastním území, může dočasně předat tuto osobu na území strany, kde má vyšetřování proběhnout.
2. Dohoda musí upravovat podmínky dočasného předání této osoby a datum, ke kterému je tuto osobu nutno vrátit na území dožadující strany.
3. Jestliže je vyžadován souhlas dotčené osoby s předáním, bude neprodleně předloženo dožádané straně prohlášení o souhlasu nebo jeho kopie.
4. Předaná osoba bude zbavena svobody i na území dožádané strany a tam, kde to přichází v úvahu, i na území strany, přes jejíž území se převoz požaduje, s výjimkou případů, kdy strana, odkud byla osoba předána, požádá o její propuštění.
5. Doba, po kterou bude osoba zbavena svobody na území dožádané strany, se započítá do doby zbavení svobody, kterou dotčená osoba musí nebo bude muset strpět na území dožadující strany.
6. Ustanovení článku 11 odstavce 2 a článku 12 Úmluvy se užijí přiměřeně.
7. Kterýkoli smluvní stát může kdykoliv, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, prohlásit, že pro to, aby mohlo dojít k dohodě podle odstavce 1 tohoto článku, bude požadován souhlas podle odstavce 3 tohoto článku nebo že bude takový souhlas požadován za určitých podmínek stanovených v prohlášení.

Článek 14 - Osobní přítomnost odsouzených předaných osob

Ustanovení článků 11 a 12 Úmluvy se užijí přiměřeně i na osoby, které jsou ve výkonu trestu odnětí svobody na území dožádané strany na základě toho, že byly předány k výkonu trestu odnětí svobody uloženého na území dožadující strany, v případech, kdy je jejich osobní přítomnost za účelem přezkoumání rozsudku požadována dožadující stranou.

Článek 12

1. Svědek nebo znalec, ať je jeho státní občanství jakékoliv, který se dostavil na předvolání před justiční orgány dožadující strany, nebude trestně stíhán ani zadržen nebo jinak omezen na osobní svobodě na území dožadující strany v souvislosti s činy spáchanými nebo rozsudky vyneseny před tím, než on opustil území dožádané strany.
2. Osoba, ať je její státní občanství jakékoliv, která byla předvolána před justiční orgány dožadující strany, aby se odpovídala za činy, které jsou předmětem řízení proti ní, nebude trestně stíhána ani zadržena nebo jinak omezena na osobní svobodě v souvislosti s činy spáchanými nebo rozsudky vyneseny před opuštěním území dožádané strany, které nejsou uvedeny v předvolání.
3. Imunita uvedená v tomto článku přestane platit v případě, že svědek nebo znalec nebo stíhaná osoba měla možnost opustit území 15 po sobě jdoucích dní ode dne, kdy jejich přítomnost již nebyla vyžadována, ale bez ohledu na to zůstala na tomto území, nebo se tam po odjezdu vrátila.

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 9 - Výslech prostřednictvím video konference

1. Jestliže osoba, která se nachází na území jedné strany, musí být justičními orgány druhé strany vyslechnuta jako svědek nebo znalec, může tato strana, jestliže není žádoucí nebo možné, aby tato osoba byla vyslechnuta nebo se dostavila na její území osobně, požádat, aby byl tento výslech proveden prostřednictvím video konference podle ustanovení odstavců 2 až 7.
2. Dožádaná strana bude souhlasit s provedením výslechu prostřednictvím video konference, pokud to není v rozporu s jejími základními právními zásadami a za podmínky, že má technické prostředky pro provedení tohoto výslechu. Jestliže nemá dožádaná strana přístup k technickým prostředkům pro provedení video konference, je možné, aby po vzájemné dohodě tyto prostředky poskytla dožadující strana.
3. Žádosti o provedení výslechu prostřednictvím video konference musí kromě informací podle článku 14 Úmluvy obsahovat důvody, proč není žádoucí nebo možné, aby svědek nebo znalec byl přítomen osobně, označení justičního orgánu a jména osob, které výslech provedou.
4. Justiční orgán dožádané strany předvolá dotyčnou osobu, aby se dostavila k výslechu způsobem upraveným v jejím právním řádu.
5. Výslech prostřednictvím video konference se řídí následujícími pravidly:
 - (a) výslech musí být prováděn za přítomnosti justičního orgánu dožádané strany a v případě potřeby i za pomoci tlumočnicka; tento orgán bude odpovědný za zjištění totožnosti vyslychané osoby a za dodržování základních právních zásad dožádané strany. Jestliže má justiční orgán dožádané strany za to, že během výslechu došlo k porušení základních právních zásad dožádané strany, musí neprodleně přijmout nezbytná opatření, aby zajistil, že výslech bude dále pokračovat v souladu s těmito zásadami,

- (b) v případě potřeby se mohou příslušné orgány dožadující a dožádané strany dohodnout na přijetí opatření týkajících se ochrany osoby, která má být vyslechnuta,
- (c) výslech je prováděn přímo justičním orgánem dožadující strany, nebo pod jeho vedením, v souladu s jejím právním řádem,
- (d) na žádost dožadující strany nebo osoby, která má být vyslechnuta, zajistí dožádaná strana, aby tato osoba měla k dispozici tlumočnicka, pokud je to nutné,
- (e) osoba, která má být vyslechnuta, se může dovolávat práva nevypovídat, které je jí dáno zákonem dožádané nebo dožadující strany.

6. Aniž by bylo dotčeno provádění jakýchkoliv opatření, přijatých za účelem ochrany osob, vypracuje justiční orgán dožádané strany po skončení výslechu zápis, který bude obsahovat datum a místo konání výslechu, totožnost vyslechnuté osoby, totožnost a funkce všech ostatních osob dožádané strany, které se zúčastnily výslechu, přísahy, které byly složeny, a technické podmínky, za kterých se výslech uskutečnil. Tento dokument zašle příslušný orgán dožádané strany příslušnému orgánu dožadující strany.

7. Strany musí přijmout nezbytná opatření k zajištění toho, aby v případě, že jsou vyslýcháni svědci nebo znalci na jejich území v souladu s tímto článkem a tito odmítají vypovídat a přitom mají povinnost vypovídat, nebo nevypovídají podle pravdy, byl užit právní řád této strany stejným způsobem, jako kdyby se výslech konal v rámci vnitrostátního řízení.

8. Strany mohou taktéž použít podle svého uvážení ustanovení tohoto článku v případě, že je to vhodné a se souhlasem svých příslušných justičních orgánů, na výslech prostřednictvím video konference osoby trestně stíhané nebo podezřelé. V takovém případě podléhá rozhodnutí o konání video konference a o způsobu, jakým bude provedena, dohodě mezi dotčenými stranami a musí být v souladu s jejich vnitrostátními právními řády a příslušnými mezinárodními dokumenty. Výslech osoby trestně stíhané nebo podezřelé se provede pouze s jejím souhlasem.

9. Kterýkoliv smluvní stát může kdykoliv, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, prohlásit, že nebude využívat možnosti uvedené v odstavci 8 tohoto článku, používat ustanovení tohoto článku také na výslech prostřednictvím video konference osoby trestně stíhané nebo podezřelé.

Článek 10 - Výslech prostřednictvím telefonní konference

1. Jestliže osoba, která se nachází na území jedné strany, musí být justičními orgány druhé strany vyslechnuta jako svědek nebo znalec, může tato strana, jestliže jí to umožňuje její vnitrostátní právní řád, požádat první stranu, aby byl tento výslech proveden prostřednictvím telefonní konference podle ustanovení odstavců 2 až 6.

2. Výslech se může konat prostřednictvím telefonní konference, jen pokud svědek nebo znalec souhlasí, aby byl výslech takto proveden.

3. Dožádaná strana bude souhlasit s výslechem prostřednictvím telefonní konference, pokud to není v rozporu s jejími základními právními zásadami.

4. Žádost o provedení výslechu prostřednictvím telefonní konference musí obsahovat, kromě informací podle článku 14 Úmluvy, označení justičního orgánu a osob, které výslech provedou, jakož i údaj o tom, že svědek nebo znalec souhlasí s účastí na výslechu prostřednictvím telefonní konference.

5. Způsob provedení výslechu bude stanoven dohodou stran. Svým souhlasem se způsobem provedení se dožádaná strana zaváže, že:

- (a) oznámí svědkovi nebo znalci čas a místo konání výslechu,
- (b) zajistí zjištění totožnosti svědka nebo znalce,
- (c) prověří, že svědek nebo znalec souhlasí s výslechem prostřednictvím telefonní konference.

6. Dožádaná strana může svůj souhlas podmínit úplným nebo částečným splněním příslušných ustanovení článku 9 odstavců 5 a 7.

Článek 12 - Navrácení věcí

1. Dožádaná strana může na žádost dožadující strany a aniž by byla dotčena práva třetích stran, které jsou v dobré víře, dát k dispozici dožadující straně předměty získané nezákonnými prostředky za účelem jejich navrácení jejich oprávněným vlastníkům.

2. Při užití článku 3 a 6 Úmluvy se může dožádaná strana vzdát navrácení předmětů buď před nebo po jejich předání dožadující straně, jestliže je tímto usnadněn návrat těchto předmětů jejich oprávněným vlastníkům. Práva třetích stran, které jsou v dobré víře, nejsou tímto dotčena.

3. Dojde-li ke vzdání se navrácení před předáním předmětů dožadující straně, nebude dožádaná strana uplatňovat vůči těmto předmětům žádná zástavní práva ani žádné jiné právní postihy podle daňových a celních zákonů.

4. Vzdání se upravené v odstavci 2 nijak neovlivní právo dožádané strany na výběr daní nebo poplatků od oprávněného vlastníka.

Článek 17 - Přeshraniční sledování

1. Policisté jedné ze stran, kteří sledují ve své zemi v rámci trestního vyšetřování určitou osobu, která je podezřelá

z účasti na trestném činu, pro který je možné žádat o vydání, nebo osobu, u které je možno důvodně předpokládat, že je může přivést ke zjištění totožnosti nebo místa pobytu výše zmíněné osoby, budou mít povoleno pokračovat ve sledování na území jiné strany, jestliže tato strana povolila sledování přes hranici na základě žádosti o pomoc, která už byla předtím předložena. Toto povolení může být podmíněno splněním určitých podmínek.

Na žádost budou sledováním pověřeni policisté té strany, na jejímž území se sledování provádí.

Žádost o pomoc uvedená v prvním pododstavci musí být zaslána orgánu určenému každou stranou, který bude příslušný udělit nebo předat požadované povolení.

2. V případech, kdy ze zvlášť naléhavých důvodů není možné požádat předem druhou stranu o udělení povolení, mohou policisté, kteří provádějí sledování v rámci trestního vyšetřování, pokračovat ve sledování osoby podezřelé ze spáchání činů uvedených v odstavci 6 za hranice za splnění následujících podmínek:

- (a) o překročení hranice budou bez odkladu informovány orgány strany uvedené v odstavci 4, na jejímž území sledování pokračuje,
- (b) bez odkladu bude podána žádost o pomoc v souladu s odstavcem 1, kde budou uvedeny důvody, pro které došlo k překročení hranice bez předchozího povolení.

Sledování bude ukončeno, jakmile strana, na jejímž území je sledování prováděno, o to požádá, a to na základě oznámení uvedeného pod písmenem a) nebo žádosti uvedené pod písmenem b), nebo jestliže povolení není získáno pět hodin po překročení hranice.

3. Sledování podle odstavců 1 a 2 je možné provádět jen za splnění těchto obecných podmínek:

- (a) Policisté, kteří provádějí sledování, musí respektovat ustanovení tohoto článku a právní řád strany, na jejímž území operují; musí uposlechnout pokyny místních odpovědných orgánů.
- (b) S výjimkou situací upravených v odstavci 2 musí být policisté během sledování vybaveni dokumentem, který potvrzuje, že povolení bylo vydáno.
- (c) Policisté provádějící sledování musí být kdykoliv schopni předložit důkaz, že jednájí z úředního pověření.
- (d) Policisté provádějící sledování mohou být během sledování ozbrojeni svými služebními zbraněmi s výjimkou případů, kdy dožádaná strana výslovně rozhodne jinak; použití zbraní je zakázáno kromě případů zákonné sebeobrany.
- (e) Je zakázáno vstupovat do soukromých obydlí a do míst, která nejsou přístupná veřejnosti.
- (f) Policisté provádějící sledování nesmí sledovanou osobu zastavit a klást jí otázky ani ji zadržet.
- (g) O všech operacích musí být informovány orgány smluvní strany, na jejímž území byly tyto operace provedeny; policisté provádějící sledování mohou být požádáni, aby se dostavili osobně.
- (h) Orgány strany, ze které sledující policisté pocházejí, musí, na žádost orgánů strany, na jejímž území se sledování provádělo, být nápomocni při šetření, jež následuje po operaci, které se zúčastnili, včetně soudního řízení.

4. Strany musí při podpisu nebo při uložení ratifikačních listin, listin o přijetí, schválení nebo přistoupení, stanovit, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, které orgány jmenuje pro účely odstavců 1 a 2 tohoto článku. Strana může následně, kdykoliv a stejným způsobem, změnit ustanovení svého prohlášení.

5. Strany mohou na dvoustranné úrovni rozšířit působnost tohoto článku a přijmout další opatření k provedení tohoto článku.

6. Sledování upravené v odstavci 2 je možné provádět jen pro některý z těchto trestných činů:

- úkladná vražda,
- vražda,
- znásilnění,
- žhářství,
- padělání peněz,
- ozbrojená loupež a podílnictví,
- vydírání,
- únos a braní rukojmí,
- obchod s lidmi,
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- porušení právních předpisů o zbraních a výbušninách,
- použití výbušnin,
- nedovolená přeprava jedovatého a nebezpečného odpadu,
- pašování cizinců,
- sexuální zneužívání dětí.

Článek 18 - Sledovaná zásilka

1. Všechny strany se zavazují, že zajistí, aby na žádost jiné strany mohly být povoleny na jejich území sledované zásilky v rámci trestního vyšetřování činů podléhajících vydání.

2. Rozhodnutí o provedení sledování zásilek bude přijato případ od případu příslušnými orgány dožádané strany v souladu s právním řádem této strany.

3. Sledování zásilek budou probíhat v souladu s postupy dožádané strany. Pravomoc jednat, řídit a kontrolovat operace náleží příslušným orgánům dožádané smluvní strany.

4. Strany stanoví při podpisu nebo při uložení ratifikačních listin, listin o přijetí, schválení nebo přistoupení, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, které orgány jsou příslušnými orgány pro účely tohoto článku. Strany mohou následně kdykoliv a stejným způsobem změnit znění svého prohlášení.

Článek 19 - Utajené vyšetřování

1. Dožadující a dožádaná strana se mohou dohodnout na pomoci při provádění vyšetřování trestných činů policisty, kteří jednají v utajení nebo pod falešnou totožností (utajené vyšetřování).

2. Příslušné orgány dožádané strany rozhodují případ od případu, zda vyhoví žádosti, přičemž musí brát náležitě v úvahu svůj právní řád a postupy. Strany se dohodnou při respektování jejich právních rádu a postupů na délce trvání utajeného vyšetřování, jeho podrobných podmínkách provádění a právním statutem dotyčných policistů v průběhu utajeného vyšetřování.

3. Utajené vyšetřování bude probíhat v souladu s právním řádem a postupy té strany, na jejímž území tajné vyšetřování probíhá. Dotčené strany spolu budou spolupracovat za účelem zajištění jeho přípravy a dohledu nad ním a za účelem přijetí opatření pro zajištění bezpečnosti policistů, kteří jednají v utajení nebo pod falešnou totožností.

4. Strany stanoví při podpisu nebo při uložení ratifikačních listin, listin o přijetí, schválení nebo přistoupení, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, které orgány jsou orgány příslušnými pro účely odstavce 2 tohoto článku. Strany mohou následně kdykoliv a stejným způsobem změnit znění svého prohlášení.

Článek 20 - Společné vyšetřovací týmy

1. Na základě vzájemné dohody mohou příslušné orgány nejméně dvou stran vytvořit společný vyšetřovací tým za účelem provedení trestního vyšetřování v jedné nebo více stranách, které tento tým vytvořily, jenž bude mít přesně stanovený cíl a bude vytvořen na vymezenou dobu, která může být na základě vzájemného souhlasu prodloužena. Složení týmu bude stanoveno v dohodě.

Společný vyšetřovací tým může být vytvořen zejména v těchto případech:

- (a) v rámci vyšetřování trestných činů prováděného jednou stranou je nutné provést obtížná a náročná šetření týkající se také ostatních stran,
- (b) několik stran provádí vyšetřování trestných činů, u kterých okolnosti jednotlivých případů vyžadují koordinovanou a sladěnou akci ve všech dotčených stranách.

Žádost o ustavení společného vyšetřovacího týmu může předložit kterákoliv z dotčených stran. Tým bude ustaven v té straně, kde by vyšetřování mělo probíhat.

2. Kromě informací uvedených v příslušných ustanoveních článku 14 Úmluvy musí žádosti o ustavení společného vyšetřovacího týmu obsahovat návrhy na jeho složení.

3. Společný vyšetřovací tým bude operovat na území stran, které tým ustavily, za těchto obecných podmínek:

- (a) vedoucím týmu bude zástupce příslušného orgánu činného v trestním řízení ze strany, na jejímž území tým operuje. Vedoucí týmu bude jednat v rámci své pravomoci stanovené právním řádem této strany,
- (b) tým bude provádět své operace v souladu s právním řádem strany, na jejímž území operuje. Členové týmu a členové do týmu dočasně přeložení budou provádět své úkoly pod vedením osoby uvedené pod písmenem a), s přihlédnutím k podmínkám stanoveným jejich vlastními orgány v dohodě o ustavení týmu,
- (c) strana, kde tým operuje, musí učinit nezbytná organizační opatření, aby mu to umožnila.

4. V tomto článku jsou členové společného vyšetřovacího týmu ze strany, na jejímž území tým operuje, označeni jako „členové“, zatímco členové z jiných stran, než je strana, na jejímž území tým operuje, jsou označeni jako „dočasně přeložení členové“.

5. Dočasně přeložení členové společného vyšetřovacího týmu mají právo být přítomni při provádění vyšetřovacích akcí na území strany, kde se provádějí operace. Vedoucí týmu však může, ze zvláštních důvodů, v souladu s právním řádem strany, kde tým operuje, rozhodnout jinak.

6. Dočasně přeložení členové společného vyšetřovacího týmu mohou, v souladu s právním řádem strany, kde tým operuje, být vedoucím týmu pověřeni úkolem provádět některé vyšetřovací úkony, jestliže to bylo schváleno příslušnými orgány strany, kde probíhají operace, a strany, která členy dočasně přeložila.

7. Jestliže společný vyšetřovací tým potřebuje, aby byly provedeny vyšetřovací úkony v jedné ze stran, které ustavily tým, mohou členové dočasně přeložení touto stranou požádat své vlastní příslušné orgány, aby provedly tyto úkony. Tyto úkony budou v této straně posuzovány podle podmínek, které by byly brány v úvahu, kdyby byly požadovány při vnitrostátním vyšetřování.

8. Jestliže společný vyšetřovací tým potřebuje pomoc od jiné strany, než jsou strany, které ustavily tým, nebo od třetího státu, mohou příslušné orgány státu, kde probíhají operace, požádat o pomoc příslušné orgány druhého dotčeného státu v souladu s příslušnými smlouvami a dohodami.

9. Dočasně přeložený člen společného vyšetřovacího týmu může, v souladu s právním řádem své země a v rámci své pravomoci, poskytovat týmu informace, které jsou k dispozici straně, která ho dočasně přeložila, a které jsou pro účely trestního vyšetřování, jež tým provádí.

10. Informace, které získá zákonným způsobem člen nebo dočasně přeložený člen v době, kdy byl součástí společného vyšetřovacího týmu, a které by nebylo možné získat jiným způsobem příslušnými orgány stran, je možno využít pro následující účely:

- (a) pro účely, pro které byl tým ustaven,
- (b) pod podmínkou předchozího souhlasu strany, kde byly informace získány, pro odhalování, vyšetřování a stíhání jiných trestných činů. Takový souhlas může být odmítnut jen v případech, kdy by takové využití ohrozilo trestní vyšetřování v dotčené straně nebo kdy by v tomto případě mohla tato strana odmítnout vzájemnou pomoc,
- (c) pro zamezení bezprostředního a závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a aniž by bylo dotčeno ustanovení písmene b), jestliže následně dojde k zahájení trestního vyšetřování,
- (d) pro jiné účely, jestliže je toto dohodnuto mezi stranami, které ustavily tým.

11. Tímto článkem nebudou dotčena žádná existující ustanovení nebo dohody o ustavení nebo operacích společných vyšetřovacích týmů.

12. Jestliže to dovolí právní řády dotčených stran nebo ustanovení kteréhokoliv právního nástroje použitelného mezi nimi, je možné se dohodnout, aby se činnosti týmu účastnily jiné osoby než zástupci příslušných orgánů stran, které ustavily společný vyšetřovací tým. Práva, která mají členové nebo dočasně přeložení členové týmu na základě tohoto článku, se na tyto osoby vztahovat nebudou, kromě případů, kdy dohoda výslovně stanoví jinak.

Článek 21 - Trestní odpovědnost úředních osob

Při operacích zmíněných v článcích 17, 18, 19 a 20, kromě případů, kdy se dotčené strany dohodnou jinak, budou úřední osoby z jiné strany než strany, kde probíhají operace, považovány za úřední osoby strany, kde probíhají operace, pokud jde o trestné činy spáchané proti nim nebo jimi spáchané.

Článek 22 - Občanskoprávní odpovědnost úředních osob

1. Jestliže úřední osoby jedné strany operují, v souladu s články 17, 18, 19 a 20, na území jiné strany, bude prvně zmíněná strana odpovědná za všechny škody jimi způsobené během těchto operací v souladu se zákony té strany, na jejímž území operují.

2. Strana, na jejímž území vznikly škody uvedené v odstavci 1, zajistí náhradu těchto škod za podmínek platných pro škody způsobené jejími vlastními úředními osobami.

3. Strana, jejíž úřední osoby způsobily škodu jakékoliv osobě na území jiné strany, plně uhradí této jiné straně všechny částky, které ona zaplatila poškozeným nebo osobám oprávněným jejich jménem.

4. Aniž by byl dotčen výkon práv vůči třetím stranám a s výjimkou odstavce 3, žádná ze stran v případě upraveném v odstavci 1 nebude žádat jinou stranu o náhradu škod, které utrpěla.

5. Ustanovení tohoto článku se použijí za předpokladu, že se strany nedohodly jinak.

Článek 23 - Ochrana svědků

Jestliže některá ze stran požádá o pomoc podle Úmluvy nebo některého z jejích Protokolů pro svědka, který může být vystaven zavražďování nebo který potřebuje ochranu, vyvine dožadující a dožádaná strana snahu, aby se dohodly na opatřeních na ochranu dotyčné osoby, a to v souladu se svými právními řády.

Článek 24 - Předběžná opatření

1. Na žádost dožadující strany může dožádaná strana, v souladu se svým právním řádem, přijmout předběžná opatření za účelem zachování důkazů, udržení stávající situace nebo ochrany ohrožených zákonných zájmů.

2. Dožádaná strana může žádosti vyhovět částečně nebo za splnění určitých podmínek, zejména časového omezení.

Hlava IV - Rejstříky trestů

Článek 13

1. Dožádaná strana zašle opisy a informace z rejstříku trestů, vyžádané od ní justičními orgány smluvní strany, které jsou potřebné v trestní věci, ve stejném rozsahu, v jakém jej může poskytnout vlastním justičním orgánům v obdobných případech.

2. Ve všech jiných případech než těch, které jsou uvedeny v odstavci 1 tohoto článku, žádost bude vyřízena v souladu s podmínkami stanovenými v právním řádu, předpisech nebo praxi dožádané strany.

Hlava V - Řízení

Článek 14

1. Žádosti o vzájemnou pomoc budou obsahovat:

- (a) označení orgánu, který žádost podává;
- (b) předmět a důvod žádosti;
- (c) je-li to možné, údaje o osobě, které se žádost týká, a o jejím státním občanství;
- (d) je-li to nutné, jméno a adresu osoby, které má být něco doručeno.

2. Dožádání uvedená v člancích 3, 4 a 5 budou navíc obsahovat právní kvalifikaci a stručný popis skutkového stavu.

EVROPSKÁ ÚMLUVA:

Článek 15

1. Dožádání uvedená v člancích 3, 4 a 5 stejně jako žádosti uvedené v čl. 11 budou zaslány ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany a jejich vyřízení bude zasláno stejným způsobem.

2. V naléhavých případech může být dožádání zasláno přímo justičními orgány dožadující strany justičním orgánům dožádané strany. Vyřízení spolu s příslušnými doklady bude zasláno způsobem uvedeným v odstavci 1 tohoto článku.

3. Žádosti uvedené v článku 13, odst. 1 mohou být zaslány přímo příslušnými justičními orgány příslušným úřadům dožádané strany. Vyřízení může být zasláno přímo těmito úřady. Žádosti uvedené v čl. 13, odst. 2 budou zasílány ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany.

4. Jiné žádosti o vzájemnou pomoc než ty, které jsou uvedeny v odstavcích 1 a 3 tohoto článku, zvláště žádosti o šetření, které předchází trestnímu stíhání si mohou zasílat přímo justiční orgány.

5. V těch případech, kdy je dovolen přímý styk podle této Úmluvy, může být uskutečňován prostřednictvím Mezinárodní organizace trestní policie (INTERPOL).

6. Smluvní strana může při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy oznámit, že některé nebo všechny žádosti o pomoc jí musí být zaslány jiným způsobem, než jak je uvedeno v tomto článku, nebo požádat, aby v případech uvedených v odstavci 2 tohoto článku byla kopie dožádání zaslána současně jejímu ministerstvu spravedlnosti.

7. Ustanovení tohoto článku se nedotýká dvoustranných dohod nebo ujednání, která platí mezi smluvními stranami a stanoví přímé zasílání žádostí o pomoc mezi jejich úřady.

VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 15

1. Žádosti o vzájemnou pomoc a informace bez žádosti budou zaslány v písemné formě ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany a jejich vyřízení bude zasláno stejným způsobem. Mohou však být také zaslány přímo justičními orgány dožadující strany justičním orgánům dožádané strany a jejich vyřízení bude zasláno stejným způsobem.

2. Žádosti uvedené v článku 11 této Úmluvy stejně tak jako žádosti uvedené v článku 13 Druhého dodatkového protokolu k této Úmluvě budou vždy zaslány ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany a jejich vyřízení bude zasláno stejným způsobem.

3. Žádosti o vzájemnou pomoc, které se týkají řízení stanovených v odstavci 3 článku 1 této Úmluvy mohou být podle okolností případu také zaslány přímo správními nebo justičními orgány dožadující strany správním nebo justičním orgánům dožádané strany a jejich vyřízení bude zasláno stejným způsobem.

4. Žádosti o vzájemnou pomoc uvedené v člancích 18 a 19 Druhého dodatkového protokolu k této Úmluvě mohou být zaslány přímo příslušnými orgány dožadující strany příslušným orgánům dožádané strany.

5. Žádosti uvedené v odstavci 1 článku 13 této Úmluvy mohou být zaslány přímo příslušnými justičními orgány příslušným úřadům dožádané strany a vyřízení může být zasláno přímo těmito úřady. Žádosti upravené v odstavci 2 článku 13 této Úmluvy budou zasílány ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany.

6. Žádosti o zaslání kopií rozsudků a opatření ve smyslu článku 4 Dodatkového protokolu k této Úmluvě mohou být zasílány přímo příslušným orgánům. Smluvní strana může kdykoliv, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, určit orgány, které považuje za příslušné orgány pro účely tohoto odstavce.

7. V naléhavých případech, kdy je dovolen přímý styk podle této Úmluvy, může být uskutečňován prostřednictvím Mezinárodní organizace kriminální policie (Interpol).

8. Smluvní strana si může kdykoliv prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy vyhradit právo podmínit vyřízení všech nebo některých žádostí o pomoc splněním jedné nebo více následujících podmínek:

- (a) kopie dožádání musí být zaslána ústřednímu orgánu určenému v prohlášení,
- (b) žádosti, kromě žádostí naléhavých, musí být zasílány ústřednímu orgánu určenému v prohlášení,
- (c) v případě přímého zaslání z důvodů naléhavosti bude zároveň zaslána kopie ministerstvu spravedlnosti,
- (d) některé nebo všechny žádosti o pomoc jí musí být zasílány jiným způsobem, než jak je uvedeno v tomto článku.

9. Žádosti o pomoc a veškerá další sdělení na základě této Úmluvy nebo jejích Protokolů mohou být zasílána prostřednictvím elektronických a jiných telekomunikačních prostředků, za podmínky, že dožadující strana je kdykoliv na žádost připravena předložit písemný záznam o jejím odeslání, jakož i její originál. Kterákoli strana může kdykoliv, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, stanovit podmínky, za nichž je připravena přijímat a vyřizovat žádosti, které obdrží elektronickými nebo jinými telekomunikačními prostředky.

10. Ustanovení tohoto článku se nedotýkají dvoustranných dohod nebo ujednání, která platí mezi smluvními stranami a stanoví přímé zasílání žádostí o pomoc mezi jejich úřady.

Článek 16

1. S výhradou ustanovení odstavce 2 tohoto článku překlady žádostí a přiložených dokladů nebudou požadovány.
2. Každá smluvní strana si může při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy vyhradit právo stanovit, aby žádosti a přiložené doklady jí byly zasílány s překlady do jejího jazyka nebo do některého oficiálního jazyka Rady Evropy nebo do jednoho z těchto jazyků, který je jí stanoven. Ostatní smluvní strany mohou použít vzájemnosti.
3. Tento článek se nedotýká ustanovení o překladech žádostí nebo přiložených dokladů, která jsou obsažena v dohodách a ujednáních, ať už v platných nebo těch, které budou sjednány mezi dvěma nebo více smluvními stranami.

Článek 17

Důkazy nebo doklady, které budou předávány dle této Úmluvy, nevyžadují ověření.

Článek 18

Pokud orgán, který dostane žádost o vzájemnou pomoc, není příslušný k jejímu vyřízení, předá žádost z moci úřední příslušnému orgánu svého státu a informuje o tom dožadující stranu přímo, jestliže mu žádost byla zaslána též přímo.

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 7 - Odložené vyřízení žádostí

1. Dožádaná strana může odložit vyřízení žádosti, jestliže by její vyřízení mohlo nepříznivě ovlivnit vyšetřování, trestní stíhání nebo jiné řízení vedené jejími orgány.
2. Před odmítnutím nebo odložením pomoci musí dožádaná strana, je-li to vhodné po konzultaci s dožadující stranou, zvážit, zda je možné žádosti vyhovět částečně nebo za splnění takových podmínek, které považuje za nezbytné.
3. Rozhodnutí o odložení vyřízení žádosti bude odůvodněno. Dožádaná strana bude také informovat dožadující stranu o důvodech, které vyřízení žádosti znemožňují nebo by ho mohly významně zpozdít.

Článek 25 - Důvěrnost

Dožadující strana může požadovat, aby dožádaná strana zachovala důvěrnost, pokud jde o existenci žádosti a její podstatu, kromě toho, co je nezbytné pro vyřízení žádosti. Jestliže nemůže dožádaná strana vyhovět požadavku zachování důvěrnosti, musí o tom urychleně informovat dožadující stranu.

Článek 26 - Ochrana údajů

1. Osobní údaje, předané jednou stranou druhé jako výsledek vyřízení žádosti předložené ve smyslu Úmluvy nebo některého z jejích Protokolů, může strana, které byly údaje předány, využít jen:

- (a) pro účely řízení, na něž se vztahuje Úmluva nebo některý z jejich Protokolů,
- (b) pro jiná soudní a správní řízení, která mají přímý vztah k řízení uvedenému pod bodem a),
- (c) k zamezení bezprostředního a vážného ohrožení veřejné bezpečnosti.

2. Tyto údaje je však možno využít pro jakýkoliv jiný účel, jestliže k tomu dá předem souhlas strana, která údaje předala, nebo subjekt, kterého se údaje týkají.

3. Kterákoliv strana může odmítnout předat osobní údaje získané v důsledku vyřízení žádosti ve smyslu této Úmluvy nebo některého z jejich Protokolů, jestliže

- jsou takové údaje chráněny jejím právním řádem a
- strana, které by měly být údaje předány, není vázána Úmluvou o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat, otevřenou k podpisu ve Štrasburku dne 28. ledna 1981, kromě případů, kdy se tato strana zaváže, že umožní takovou ochranu údajů, jakou vyžaduje dříve zmíněná strana.

4. Kterákoliv strana, která předává osobní údaje získané jako výsledek vyřízení žádosti podle této Úmluvy nebo některého z jejich Protokolů, může požadovat od strany, které byly údaje předány, aby poskytla informace o využití těchto údajů.

5. Kterákoliv strana může, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, požadovat, aby v rámci řízení, pro které mohla odmítnout nebo omezit předání nebo využívání osobních údajů v souladu s ustanoveními Úmluvy nebo některého z jejich Protokolů, byly osobní údaje předané jiné straně využívány touto stranou pro účely uvedené v odstavci 1 pouze s jejím předchozím souhlasem.

Článek 19

Odmítnutí vzájemné pomoci bude odůvodněno.

<p>EVROPSKÁ ÚMLUVA:</p> <p>Článek 20</p> <p>S výhradou ustanovení článku 10, odst. 3 vyřízení žádosti o vzájemnou pomoc nezakládá nárok na náhradu výdajů kromě těch, které souvisí s přítomností znalců na území dožádané strany nebo předání osoby, která je ve vazbě, která je prováděna podle článku 11.</p>	<p>VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:</p> <p>Článek 20</p> <p>1. Strany nebudou od sebe vzájemně požadovat náhradu výdajů vyplývajících z použití této Úmluvy nebo jejich Protokolů, kromě:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) výdajů na účast znalců na území dožádané strany, (b) výdajů na předání osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, které je prováděno podle článku 13 nebo 14 Druhého dodatkového protokolu k této Úmluvě nebo podle článku 11 této Úmluvy, (c) vysokých nebo mimořádných výdajů. <p>2. Náklady na zřízení video nebo telefonního spojení, náklady vztahující se k uskutečnění video nebo telefonního spojení v dožádané straně, odměna tlumočnickům, kterou tato strana poskytne, a náhrady vyplacené svědkům, jakož i jejich cestovné v dožádané straně budou této straně uhrazeny dožadující stranou, pokud se strany nedohodnou jinak.</p> <p>3. Strany budou vzájemně konzultovat za účelem stanovení podmínek uhrazení výdajů, které by mohly být nárokovány podle odstavce 1 c) tohoto článku.</p> <p>4. Ustanovení tohoto článku se nedotýká použití ustanovení článku 10 odstavec 3 této Úmluvy.</p>
--	---

Hlava VI - Trestní oznámení

Článek 21

1. Oznámení jedné smluvní strany, která mohou vést k trestnímu stíhání před soudy druhé smluvní strany, budou předávána mezi příslušnými ministerstvy spravedlnosti, pokud smluvní strany nevyužijí možnost, kterou jim dává článek 15 odst. 6.

2. Dožádaná strana bude informovat dožadující stranu o všech opatřeních, která byla na základě takového oznámení uskutečněna, a zašle jí opis rozhodnutí, které bylo vydáno.

3. Na oznámení dle odstavce 1 tohoto článku budou použita ustanovení článku 16.

DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 11 - Výměna informací bez žádosti

1. Aniž by byla dotčena jejich vlastní šetření a řízení, mohou příslušné orgány jedné strany bez předchozí žádosti zaslat příslušným orgánům druhé strany informace získané v rámci svého vlastního vyšetřování, jestliže mají za to, že sdělení těchto informací může napomoci přijímající straně v zahájení nebo provádění vyšetřování nebo řízení nebo že může vést k žádosti této strany uskutečněné podle Úmluvy nebo jejich Protokolů.
2. Strana poskytující informace může v souladu se svým právním řádem stanovit, za jakých podmínek může přijímající strana tyto informace použít.
3. Pro přijímající stranu jsou tyto podmínky závazné.
4. Kterýkoliv smluvní stát může kdykoliv, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, prohlásit, že si vyhrazuje právo nebyť vázán podmínkami, které stanoví poskytující strana podle odstavce 2, ledaže by dostal předběžnou zprávu o charakteru informací, které mají být poskytnuty, a souhlasil by s jejich předáním.

Hlava VII - Výměna informací z rejstříků trestů

EVROPSKÁ ÚMLUVA:

Článek 22

Každá smluvní strana bude informovat ostatní strany o všech odsouzeních a následných opatřeních týkajících se jejich státních občanů, která jsou uvedena v rejstříku trestů. Ministerstva spravedlnosti si budou navzájem zasílat tyto informace nejméně jednou ročně. V případech, kdy je příslušná osoba považována za státního občana dvou nebo více smluvních stran, bude informace poskytnuta každé z těchto stran, pokud tato osoba není státním občanem strany, na jejímž území byla odsouzena.

VE ZNĚNÍ DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 22

1. Každá smluvní strana bude informovat ostatní strany o všech odsouzeních a následných opatřeních týkajících se jejich státních občanů, která jsou uvedena v rejstříku trestů. Ministerstva spravedlnosti si budou navzájem zasílat tyto informace nejméně jednou ročně. V případech, kdy je příslušná osoba považována za státního občana dvou nebo více smluvních stran, bude informace poskytnuta každé z těchto stran, pokud tato osoba není státním občanem strany, na jejímž území byla odsouzena.

2. Dále každá smluvní strana, která předala výše uvedené informace, zašle příslušné straně na její písemnou žádost v jednotlivých případech kopie dotčených rozsudků a opatření, jakož i všechny další potřebné informace, které jí umožní posoudit, zda je nezbytné provést jakékoli opatření na vlastním území. Tyto informace budou zasílány mezi ministerstvy spravedlnosti příslušných zemí.

Hlava VIII - Závěrečná ustanovení

Článek 23

1. Smluvní strany mohou při podpisu této Úmluvy nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu učinit výhrady ke kterýmkoliv ustanovením této Úmluvy.
2. Každá smluvní strana, která učinila výhradu, ji odvolá, jakmile to okolnosti umožní. Toto odvolání bude sděleno generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.
3. Smluvní strana, která učinila výhradu k některému ustanovení této Úmluvy, se nemůže dovolávat použití tohoto ustanovení jinou smluvní stranou v jiném rozsahu, než sama toto ustanovení přijala.

EVROPSKÁ ÚMLUVA:

Článek 24

Smluvní strana může při podpisu Úmluvy nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu v prohlášení zasláném generálnímu tajemníkovi Rady Evropy určit, které orgány bude pro účely této Úmluvy považovat za justiční orgány.

VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 24

„Každý stát při podpisu nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přijetí, schválení nebo přístupu prohlášením zasláným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy určí, které orgány bude pro účely této Úmluvy považovat za justiční orgány. Následně bude moci kdykoliv a stejným způsobem změnit znění tohoto prohlášení.“

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 27 - Správní orgány

Strany mohou kdykoliv, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, určit, které orgány budou považovat za správní orgány pro účely článku 1 odstavce 3 Úmluvy.

Článek 25

1. Tato Úmluva bude platit pro metropolitní území smluvních stran.
2. Ve vztahu k Francii bude též platit pro Alžírsko a zámořské departmenty, ve vztahu k Itálii bude platit i pro to území Somálska, které je pod italskou správou.
3. Spolková republika Německo může rozšířit působnost této Úmluvy na „Land Berlin“ sdělením zaslaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.
4. Ve vztahu k Nizozemskému království Úmluva platí na jeho evropském území. Nizozemí může rozšířit působnost této Úmluvy sdělením zaslaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy na Nizozemské Antily, Surinam a Nizozemskou Novou Guineu.
5. Přířímým ujednáním mezi dvěma nebo více smluvními stranami při zachování podmínek, které budou v tomto ujednání dohodnuty, může být působnost této Úmluvy rozšířena i na jiná území některé ze smluvních stran, než ta, která jsou uvedena v odstavcích 1, 2, 3 a 4 tohoto článku, za jejichž zahraniční vztahy odpovídá příslušná smluvní strana.

Článek 26

1. S výhradou ustanovení čl. 15, odst. 7 a čl. 16, odst. 3 tato Úmluva ve vztahu k státům, které jsou jí vázány, nahradí ustanovení všech smluv, dohod nebo dvoustranných ujednání upravujících mezi dvěma smluvními stranami poskytování vzájemné pomoci v trestních věcech.
2. Tato Úmluva se nedotýká závazků vyplývajících z jiných dvoustranných nebo mnohostranných mezinárodních úmluv, které obsahují nebo budou obsahovat články upravující speciální aspekty vzájemné pomoci v dané oblasti.
3. Smluvní strany mohou mezi sebou sjednávat dvoustranné nebo mnohostranné dohody o vzájemné pomoci v trestních věcech jen k doplnění ustanovení této Úmluvy nebo k usnadnění používání principů, které obsahuje.
4. V případech, kdy se mezi dvěma nebo více smluvními stranami na jejich území poskytuje vzájemná pomoc v trestních věcech na základě jednotných právních předpisů nebo na základě zvláštního systému vzájemného používání opatření o vzájemné pomoci na svých územích, budou moci tyto smluvní strany bez ohledu na ustanovení této Úmluvy upravovat své vzájemné vztahy v této oblasti výlučně podle těchto právních předpisů nebo systémů. Smluvní strany, které v souladu s tímto odstavcem vyloučí mezi sebou používání této Úmluvy, uvedomí generálního tajemníka Rady Evropy.

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 28 - Vztahy k jiným úmluvám

Ustanovení tohoto Protokolu se nedotýkají podrobnějších ustanovení obsažených ve dvoustranných nebo mnohostranných smlouvách uzavřených mezi stranami podle článku 26 odstavce 3 Úmluvy.

Článek 27

1. Tato Úmluva bude otevřena k podpisu všem členům Rady Evropy. Podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.
2. Úmluva vstoupí v platnost 90 dnů po uložení třetí ratifikační listiny.
3. Ve vztahu k stranám, které ji budou ratifikovat později, Úmluva vstoupí v platnost 90 dnů po uložení jejich ratifikačních listin.

Článek 28

1. Výbor ministrů Rady Evropy může pozvat kterýkoli stát, který není členem Rady Evropy, aby k této Úmluvě přistoupil, za podmínky, že s rezolucí, která takové pozvání obsahuje, jednohlasně vysloví souhlas všichni členové Rady, kteří tuto Úmluvu ratifikovali.
2. Přístup bude proveden uložení listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady. Účinnost nabude 90 dnů po uložení.

Článek 29

Každá smluvní strana může vypovědět tuto Úmluvu v rozsahu, v jakém se jí týká, sdělením předaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. Výpověď nabude účinnost šest měsíců po datu, kdy generální tajemník Rady takové sdělení obdrží.

Článek 30

Generální tajemník Rady Evropy bude informovat členy Rady a vlády států, které přistoupily k této Úmluvě, o:

- (a) státech, které Úmluvu podepsaly, a o uložení ratifikačních listin nebo listin o přístupu;
- (b) datu vstupu této Úmluvy v platnost;
- (c) sděleních přijatých podle ustanovení článku 5, odst. 1, článku 7, odst. 3, článku 15, odst. 6, článku 16, odst. 2, článku 24, článku 25, odst. 3 nebo článku 26, odst. 4;
- (d) výhradách učiněných podle článku 23, odst. 1;
- (e) odvolání výhrad podle článku 23, odst. 2;
- (f) sděleních o výpovědi, přijatých podle článku 29, a o datu, kdy takové výpovědi nabyly účinnost.

Na důkaz toho níže podepsaní, jsouc k tomu řádně zmocněni, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Štrasburku dne 20. dubna 1959 v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy předá ověřený opis vládě každého nebo signatáře nebo státu, který Úmluvu podepsal nebo k ní přistoupil.